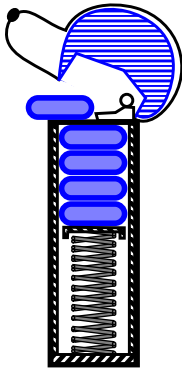

STABLER OG REKURSJON

- Abstrakte Data Typer (ADT)
- Stabler
- Eksempel: Aksjeanalyse
- Unntakshåndtering i Java
- To stabel-implemterasjoner
- Rekursjon

Stabler og Rekursjon

2.1

Abstrakte Data Typer (ADT)

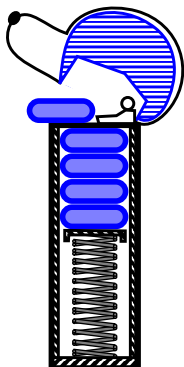
- En **Abstrakt Data Type** er en abstraksjon av en data struktur: ingen implementering er involvert.
- ADT spesifiserer:
 - hva kan lagres i denne ADT
 - hvilke operasjoner kan utføres på/av ADT
- Det finnes flere standard ADTer, og i dette kurset vil vi se noen (stabler, køer, trær...)

Stabler og Rekursjon

2.2

Stabler

- En **stabel** er en beholder for objekter som settes inn og taes ut etter **last-in-first-out (LIFO)** prinsippet.
- Objekter kan innsettes når som helst, men bare det sist innsatte objektet kan taes ut.
- Å sette inn et objekt kalles å "PUSH"e objektet på stabelen. Å ta et objekt ut av en stabel kalles å "POP"e det.
- En PEZ[®] sukkertøysbeholder (eller en stabel med tallerkener på en kafeteria) er en analogi:

Stabler og Rekursjon

2.3

ADT Stabel

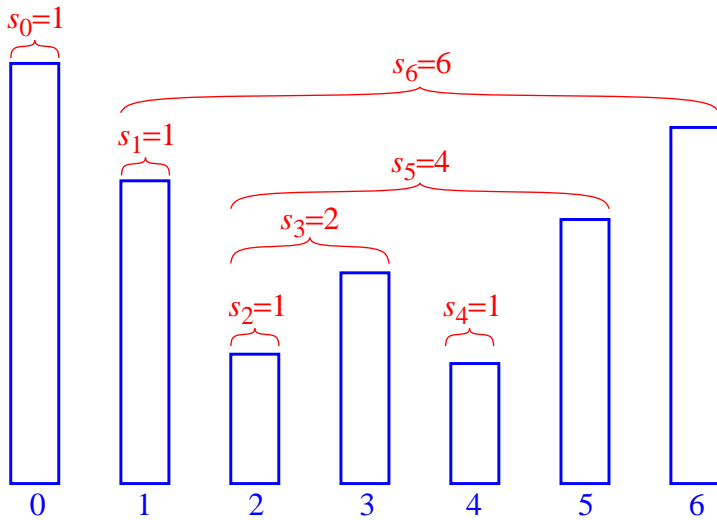
- ADT stabel har to hovedmetoder:
 - **push(o)**: Inserts object *o* onto top of stack
 - **pop()**: Removes the top object of stack and returns it; if stack is empty an error occurs
- Følgende hjelpemetoder kan også defineres:
 - **size()**: Returns the number of objects in stack
 - **isEmpty()**: Return a boolean indicating if stack is empty.
 - **top()**: return the top object of the stack, without removing it; if the stack is empty an error occurs.

Stabler og Rekursjon

2.4

Eksempel

- En aksjes *spenn* (*eng span*) for en gitt dag d , er det høyeste antall påfølgende dager fram til dag d hvor prisen på aksjen ikke oversteg prisen på dag d .

En første Algoritme for spenn

- Vi beregner spennet for hver av n dager:

Algorithm computeSpan1(P):

Input: An n -element array P of numbers

Output: An n -element array S of numbers such that $S[i]$ is the span of the stock on day i .

Let S be an array of n numbers

for $i=0$ to $n-1$ **do**

$k \leftarrow 0$

$done \leftarrow false$

repeat

if $P[i-k] \leq P[i]$ **then**

$k \leftarrow k+1$

else

$done \leftarrow true$

until $(k=i)$ **or** $done$

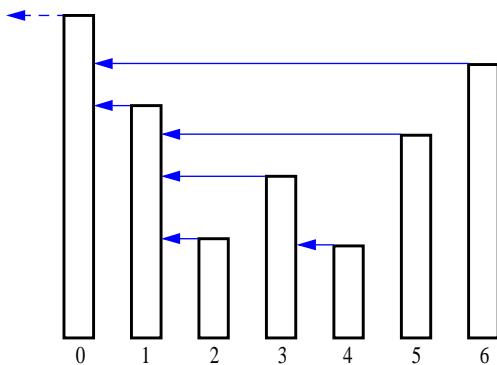
$S[i] \leftarrow k$

return array S

- Kjøretid er $O(n^2)$. Hvorfor?

Bruk en stabel!

- For en gitt dag i , må vi holde tritt med $h_i =$ 'den nærmeste dagen, forut for dag i , hvor prisen er høyere enn den er for dag i '
- Spennet for dag i blir da ganske enkelt $s_i = i - h_i$

Vi kan bruke en *stabel* for å beregne h_i

En bedre algoritme vha stabel:

Algorithm computeSpan2(P):

Input: An n -element array P of numbers

Output: An n -element array S of numbers such that $S[i]$ is the span of the stock on day i .

Let S be an array of n numbers and D an empty stack

for $i=0$ to $n-1$ **do**

$done \leftarrow false$

while not $(D.isEmpty())$ **or** $done$ **do**

if $P[i] \geq P[D.top()]$ **then**

$D.pop()$

else

$done \leftarrow true$

if $D.isEmpty()$ **then**

$h \leftarrow -1$

else

$h \leftarrow D.top()$

$S[i] \leftarrow i - h$

$D.push(i)$

return array S

- Hva med `computeSpan2`'s kjøretid...?

Et grensesnitt for stabler i Java

- Stabel (stack) er en innebygget klasse i Java's `java.util` pakke, men man kan også definere sin egen stabel:

```
public interface Stack {  
  
    // accessor methods  
    public int size(); // return the number of  
                      // elements in the stack  
    public boolean isEmpty(); // see if the stack  
                             // is empty  
    public Object top() // return the top element  
                       // throws StackEmptyException; // if called on  
                       // an empty stack  
  
    // update methods  
    public void push (Object element); // push an  
                                       // element onto the stack. Note that  
                                       // the type of the parameter is  
                                       // specified as an Object  
    public Object pop() // return and remove the  
                       // top element of the stack  
                       // throws StackEmptyException; // if called on  
                       // an empty stack  
}
```

Unntak (eng: Exceptions)

- **Unntak** er et nyttig programmeringsbegrep.
- Brukes for håndtering av feil. Feilsituasjoner markeres ved å *heve* (eng: *throw*) et unntak.
- Eksempel

```
public void spisPizza() throws OverSpistException  
{  
    ...  
  
    if (spistForMye)  
        throw new OverSpistException("Raaap");  
  
    ...  
}
```
- Såsnart unntaket heves, vil kontrollflyten endres ved at inneværende metode forlates.
- Når `OverSpistException` heves, forlater vi `spisPizza()` og fortsetter i den metoden hvor kallet kom fra.

Unntak

- Anta `spisPizza()` ble kallt som følger:

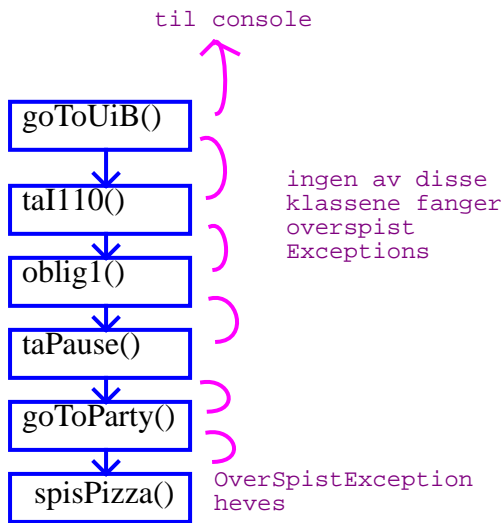
```
private void simulateMeeting()  
{  
    ...  
    try  
    {  
        graadig.spisPizza();  
    }  
    catch(OverSpistException e)  
    {  
        System.out.println("Noen har overspist");  
    }  
    ...  
}
```

Mer om unntak

- Kontrollen returnerer til `graadig.spisPizza()`; fordi et unntak ble hevet i `spisPizza()`.
- Gjennom programblokkene `try` og `catch` venter vi på unntak som spesifisert i `catch` parameteren.
- Siden `catch` venter på `OverSpistException`, vil kontrollflyten gå til `catch` og `System.out.println` vil utføres.
- En `catch` kan inneholde hva som helst, ikke nødvendigvis `System.out.println`. Programmereren bestemmer selv hvordan unntaket skal håndteres, unntaket kan også bli hevet videre.
- Hvis en metode kan heve et unntak må den ha `throws` rett etter metodnavnet.
- Hvorfor bruke unntak? Fordi feilhåndtering da kan foretas på et 'høyere nivå' i programmet, ansvaret sendes tilbake til den som gjorde kallet. Og dette er tydelig i grensesnittet for metoden, gjennom `throws`.

Mer om unntak

- Om et unntak aldri håndteres, men bare heves videre, vil det propagere oppover i metodekallene inntil brukeren ser det:

Siste om unntak

- Men hva er et unntak i Java? Svar: En klasse.
- Se på OverSpistException.

```
public class OverSpistException extends RuntimeException {
    public OverSpistException(String err) {
        super(err);
    }
}
```

En tabell-basert stabel

- Lag en stabel vha en array med max-størrelse N f.eks. $N = 1,024$, og en peker t til 'øverste' elementet i stabelen.

•

- Array indeks starter på 0, så vi initialiserer t til -1

- Pseudokode

```
Algorithm size():
    return t + 1
```

```
Algorithm isEmpty():
    return (t < 0)
```

```
Algorithm top():
    if isEmpty() then
        throw a StackEmptyException
    return S[t]
```

...

Tabell-basert stabel

- Pseudokode

```
Algorithm push(o):
    if size() = N then
        throw a StackFullException
    t ← t + 1
    S[t] ← o
```

```
Algorithm pop():
    if isEmpty() then
        throw a StackEmptyException
    e ← S[t]
    S[t] ← null
    t ← t - 1
    return e
```

- Hver metode har konstant kjøretid $O(1)$.
- Array-implementeringen er enkel og effektiv..
- Men...vi har en øvre grense, N , på stabelstørrelsen. For en gitt applikasjon kan N være for liten, eller kanskje for stor...

Java-kode

```
public class ArrayStack implements Stack {
    // Implementation of the Stack interface
    // using an array.

    public static final int CAPACITY = 1000; // default
        // capacity of the stack
    private int capacity; // maximum capacity of the
        // stack.
    private Object S[]; // S holds the elements of
        // the stack
    private int top = -1; // the top element of the
        // stack.

    public ArrayStack() { // Initialize the stack
        this(CAPACITY); // with default capacity
    }

    public ArrayStack(int cap) { // Initialize the
        // stack with given capacity
        capacity = cap;
        S = new Object[capacity];
    }
}
```

Stabler og Rekursjon

2.17

Tebell-basert stabel i Java

```
public int size() { //Return the current stack
    // size
    return (top + 1);
}

public boolean isEmpty() { // Return true iff
    // the stack is empty
    return (top < 0);
}

public void push(Object obj) { // Push a new
    // object on the stack
    if (size() == capacity) {
        throw new StackFullException("Stack overflow.");
    }
    S[++top] = obj;
}

public Object top() // Return the top stack
    // element
    throws StackEmptyException {
    if (isEmpty()) {
        throw new StackEmptyException("Stack is
        empty.");
    }
    return S[top];
}
```

Stabler og Rekursjon

2.18

Tabell-basert stabel i Java

```
public Object pop() // Pop off the stack element
    throws StackEmptyException {
    Object elem;
    if (isEmpty()) {
        throw new StackEmptyException("Stack is Empty.");
    }
    elem = S[top];
    S[top--] = null; // Dereference S[top] and
        // decrement top
    return elem;
}
```

Stabler og Rekursjon

2.19

Tabell-basert stabel og utvidelse

- I stedetfor å heve en `StackFullException`, kan vi bytte ut array S med en større array og fortsette med flere push-operasjoner..

Algorithm `push(o)`:

```
if size() =  $N$  then
     $A \leftarrow$  new array of length  $f(N)$ 
    for  $i \leftarrow 0$  to  $N - 1$ 
         $A[i] \leftarrow S[i]$ 
     $S \leftarrow A$ 
     $t \leftarrow t + 1$ 
     $S[t] \leftarrow o$ 
```

- **Hvor stor skal den nye array være?**

- **konstantvekst-strategi** : $f(N) = N + c$, c konstant
- **doblingsvekst-strategi** : $f(N) = 2N$

- For å sammenlikne de to strategier, bruker vi følgende kostnadsmodell:

vanlig push operasjon: ett nytt elmt	1
spesiell push operasjon: lag array med $f(N)$ elmt, kopier over N elmt, og legg til ett nytt elmt	$f(N) + N + 1$

Stabler og Rekursjon

2.20

Konstantvekst-Strategi ($c=4$)

- begynner med array størrelse 0
- spesiell push koster $2N + 5$

push	fase	n	N	kost
1	1	0	0	5
2	1	1	4	1
3	1	2	4	1
4	1	3	4	1
5	2	4	4	13
6	2	5	8	1
7	2	6	8	1
8	2	7	8	1
9	3	8	8	21
10	3	9	12	1
11	3	10	12	1
12	3	11	12	1
13	4	12	12	29

Kjøretid for konstantvekst-strategi

- Anta k faser, hvor $k = n/c$, n antall push totalt
- Hver fase tilsvarer en ny array størrelse
- Fase i koster $2ci$
- Totalkostnad av n push operasjoner er totalkostnad for k faser, hvor $k = n/c$:

$$2c(1 + 2 + 3 + \dots + k),$$

som er $O(k^2)$ og $O(n^2)$.

Doblingsvekst-strategi

- begynn med array størrelse 0, så 1, 2, 4, 8, ...
- spesiell push koster nå $3N + 1$ for $N > 0$

push	fase	n	N	kost
1	0	0	0	2
2	1	1	1	4
3	2	2	2	7
4	2	3	4	1
5	3	4	4	13
6	3	5	8	1
7	3	6	8	1
8	3	7	8	1
9	4	8	8	25
10	4	9	16	1
11	4	10	16	1
12	4	11	16	1
...
16	4	15	16	1
17	5	16	16	49

Kjøretid for doblingsvekst-strategi

- Anta k faser, hvor $k = \log n$, n antall push totalt
- Hver fase tilsvarer en ny array størrelse
- Fase i koster 2^{i+1}
- Totalkostnad for n push operasjoner er totalkostnad for k faser, hvor $k = \log n$

$$2 + 4 + 8 + \dots + 2^{\log n + 1} =$$

$$2n + n + n/2 + n/4 + \dots + 8 + 4 + 2 = 4n - 1$$

- Dette er $O(n)$. Doblingsvekst-strategien er best!

Støping (eng: Casting) med en generisk stabel

- Bruk `ArrayStack` som lagrer `Integer` objekter.
- For å bruke en generisk stabel, må return objektet støpes om til den korrekte data type.
- Java kode eksempel (reverser en tabell av integer):

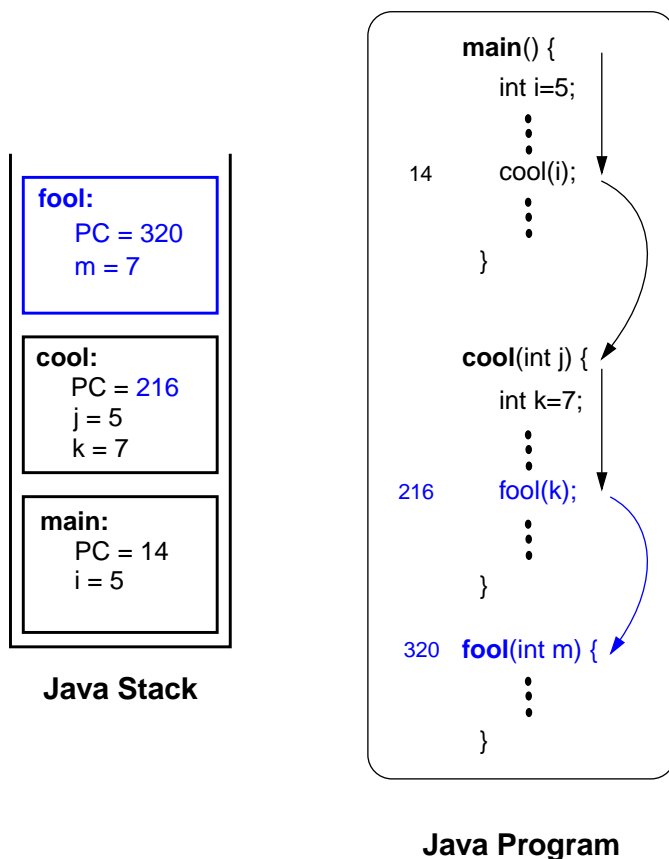
```
public static Integer[] reverse(Integer[] a) {
    ArrayStack S = new ArrayStack(a.length);
    Integer[] b = new Integer[a.length];
    for (int i = 0; i < a.length; i++)
        S.push(a[i]);
    for (int i = 0; i < a.length; i++)
        b[i] = (Integer)(S.pop()); // the popping
        // operation gave us an Object, and we
        // casted it to an Integer before
        // assigning it to b[i].
    return b;
}
```

Stabler i Java Virtual Machine

- Hver prossess i et Java program har sin egen Java Method Stack.
- Hver gang en metode kalles, push'es informasjon om metoden (eng: frame) på stabelen.
- Ved å bruke en stabel kan Java oppnå:
 - Utføring av rekursive metodekall
 - Skriv ut stabel 'trace' for å oppdage feil
- Java har også en operand-stabel som brukes til å evaluere aritmetiske uttrykk:
- Mer om dette i kap.5. Veldig forenklet:

```
Integer add(a, b):
    OperandStack Op
    Op.push(a)
    Op.push(b)
    temp1 ← Op.pop()
    temp2 ← Op.pop()
    Op.push(temp1 + temp2)
    return Op.pop()
```

Java Method Stack

Rekursjon

- Metode kaller seg selv som subrutine.
- $n! = 1 * 2 * 3 * \dots * (n-1) * n$ (eng: n factorial)
- Defineres induktivt ved $1! = 1$ og $n! = n * (n-1)!$, $n > 1$.

```
Algorithm fact(n);
    Input: integer n > 0
    Output: n!
    if (n <= 1) return 1;
    else return n * fact(n-1);
```

- Metoden `fact` kaller seg selv rekursivt med ny parameterverdi $n-1$. Når dette rekursive kallet returnerer med $(n-1)!$ vil denne verdien multipliseres med n og gi svaret $n!$.
- Metodens stabel vil inneholde n kall, `fact(n)`-`fact(n-1)`-...`fact(3)`-`fact(2)`-`fact(1)`, og det siste kallet `fact(1)` vil returnere 1.
- `fact(n)` vil alltid terminere. Hvorfor? Kjøretid?
- Hva med


```
Algorithm hack(n);
    if (n <= 1) return 1;
    else return n * hack(n+1);
```